

מרובה פרק שבעי בבא קמא

ען משפט נר מצוה

אפליו הכו בין דקא מקי ליה בהכי הווא מכיריה: נגב וטבח ביום הכהנים וכו': אמרי אמריא אמא נדי דקטלא ליכא מלוקת מורה איאיכא יוקיל דאיינו לך ומשלן אמרי הא מנני ר'ם הוא אמר ל' לך ומשלן אי "מ אפליו טבח בשבת וכו' תימא לך ומשלן אמרה והתני נגב וטבח בשבת נגב וטבח לאלו לע"ז נגב שור הנסקל וטבח מושלם ארבעה חמשה דברי ר'ם וחכמים יפטורין אמרי בר יריזו בבריא ר' בא אמרו עליה אמר "ר' יוסר

וְהַ קָּלֶב דָּאוֹן יוֹחָנָן מִשְׁאָלָן
כָּלִי פְּרִינְסְּגָלְטָן
דָּלְמָה נְעָמִים וְנְמָמִים דָּלָג וְסָסָג
עַלְמָה לְמָהָרָה כָּלְמָהָרָה
לְלָמָּה מְלָמָּה מְלָמָּה כָּלְמָהָרָה
לְלָמָּה לְלָמָּה וְמְלָמָּה לְלָמָּה מְלָמָּה

א'ר יוחנן אמר ליה א'ר רומייה אמר רב' שממעון בן לקיש רבי אבון וובי אליעא וככל תבורתא משמעה דרב' יוחנן אמר במתוכה י' אבר וובי זה חומא וזה מוקהיב אמר רב' ר' עיר

מכירה ע"י אחר אף טביחה ע"י אחר דבי י"ש. ישמעאל תנא או ילבדות את השליה מתקוף לה מר זומרא מי איכא מידי דאיו עבד לא מיהיב ובצד שליח ומיהיב אל רב אש החם לאו מושם דלא מיהיב הרוא אלא דקם לה ברוכבה מיניה ואוי בטובח על ידי אחר מ"ט דרבנן רפטרי אמריו צמאן תכימים ר"ש דאמר כי שוחטה שאינה ראייה אלא שמה שחויטה אמרו בשלמא ע"ז ושור הנמקל שהויטה שאינה ראייה היא דתנן כי השוחט שבשת ובוים הכהנים ע"פ שמתייחס כבר לה כרכי יהונתן הסנלר דתנן המבשיל יכול דבורי ר"מ רבוי תורה אומר בונג' ואכל עלומת רבוי יותן הסנלר אומר אוכל עלומת רבוי ולא לו במודיע לא אכל עלומת לא גונדרל כדורייש רבוי חיא אפיקחא דבי נשיאו ייא לא לכם מה קדרש אסור באכילה אף מעשה אסור בהנאה אף מעשה שבת אסור בהנאה לו בשוגג ת"ל: מהלילה מות יותה במודיע רב אחא ורבينا חד אמר מעשה שבת דרבנן מ"ד דאוריתא כראמרן ומ"ד דרבנן אין מעשיו קריש בשלמא למ"ד דאוריתא אמרו להבי

מסורת הש"ס

תורה או ר' הילן

1. כי יגיב איש שר או שה טבחו או מטרו מפשעה בפרק תשלש תחת הדעת ואיך עזין צוות תחת השווא שמות אל לו
2. ר' הילן אמר נשפטת דינה קדשו וזה לך כבם מלילך מות מותה כל תעלהה דה מלעבאנה גורחה נרנש נרנש ההוא מברך אגמיה שמוט לא זיך

תנהות הב"ח

